

Belleğimde Garip Bir Beddua Hayat

– S. Yetgin · 20 Ağustos 2014

Uzun ve sessiz yollara dökülmüş onlarca can
İnce bir dal gibi yürüyorlar, arkalarında kan
Cılız kuş sesleri var is ve barut kokulu dağda
Arada hazin bir türkü çağlıyor susuz dillerde
Utangaç bir melek dolaşüyor ah başlarında!

'Ezidi kız korkma, düşürme gözlerini toprağa'
Sizi izliyor dünya, sofralarda havyar artığıyla
Hangi kurşun öldürür inancı, düşürür toprağa!
O kavruk gülüşlerini de göster dosta düşmana
Bir zerre tükürük yeter o çelişkileri boğmaya!

Kaya diplerinde yorgun cesetler, gözlerinde yaş
Bir çakal uluması uzakta, memeden kan sızıyor ah!
Aşk gözlü çocuklar oyun oynar molalarda, adı savaş
Yağmuru unutmuş gökyüzü, dudaklar suya muhtaç
Boşalmış yüreklerde sevgi, katliamları izliyor dünya

Güvercinleri vuruyor ha/y/vanlar, yanık tenlerinde intizar
Sarmayın acımı benim, kurumuş kuyularda derin bakışlar
Kırmızı urbalarım da çalı söküğü, yaşanır mı artık bayramlar!
Belleğimde garip bir beddua hayat, hangi acıyı sevgi sarar!
Yarım kalmış mutlulukları menzile nasıl taşıyacak çocuklar!.

Yezidiyi/z, inancımızı vursalar da söylemeyiz nasıl öldüğümüzü
Yürüdük ölülerin üzerinden gecelerce, rüzgâr gömdü ölümümüzü
Önce güneş öperdi yüzümüzden, bitmedi dudağımızdaki türkü
Ölümsüzlük iksiri sürdürdü tenimize melekler, tanrı yüreğimizi öptü
Hiçbir neden öldüremezdi bizi, yaşam öğretirken ah ölümsüzlüğü!

Selahattin YETGİN